

Santiago QUER i BROSSA (1921-1998)¹

Premi Àngel de la Salut Laboral 1983

Llicenciat en Medicina i cirurgia per la Universitat de Barcelona el 1948, col·laborà de d'aquell mateix any amb el SERSI (Servicio Especial para los Reconocimientos de Silicosis en la Industria), fent reconeixements previstos en el reglament de Seguro de la Silicosis desplaçant-se per tot l'estat espanyol amb un equip de radioscòpia portàtil. L'any 1977, defensa la seva tesi doctoral que duu per títol «La silicosis en el devenir històric de los canteros de Montjuich» i que obté la qualificació d'excel·lent cum laude. Al Dispensari de malalties professionals de Barcelona, on treballa des del 1955, atén tot el ventall de patologies laborals, des de neumopatologies fins a intoxicacions provocades pel saturnisme o la patologia emergent provocada per agents físics com ara el soroll.

Interessat pels problemes pràctics de les exploracions instrumentals i de les teràpies específiques, compta amb una notable erudició sobre les tecnologies que generen les malalties professionals de la que en són testimoni els seus llibres *Toxicología industrial* i *Tecnología industrial para médicos del trabajo*, fruit ambdós del seu mètode d'observació clínica.

Participà com a docent en els cursos de Medicina i Infermeria d'empresa de l'Escuela Nacional de Medicina del Trabajo i, més endavant, en l'especialitat de Medicina del treball a l'Escuela de Medicina del Trabajo de la Universitat de Barcelona, com a professor associat de l'àrea de Medicina Legal i Toxicologia. Duu a terme, igualment, una activitat ingent a la revista *Medicina de Empresa* (revista de la Societat Catalana de Seguretat i Medicina del Treball, llavor de l'actual *Archivos de Prevención de Riesgos Laborales*) i a les societats professionals com ara l'Associació Catalana de Medicina del Treball de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears i la Societat Catalana de Seguretat i Medicina del Treball.

¹ Parcialment extret de la nota necrològica: Baselga M. Santiago Quer i Brossa (1921-1998). Arch Prev Riesgos Labor 1998;3:122-123 123